

Υπάρχει εκτεθειμένη καί μία γελοιογραφία τοῦ Βιλλέτ τὴν ὅποιαν οὗτος ἐπώλησε ἀντὶ τριακοσίων φράγκων, ἐνῶ ὁ κάτοχος τῶρα διαπραγματεύεται τὴν πώλησίν της εἰς τὸ Δημόσιον ἀντὶ 25 χιλ. φρ. !!

Ἑλλήν εἰς ἐκθέτης, ὁ κ. Θ. Ράλλης, δύο ἔργα ἀποστείλας.

Ἡ γλυπτικὴ ἀριθμεῖ ὀλίγα καλὰ ἔργα. Πολλὴν δύναμιν ἔχει τοῦ Roques ἢ «Χασμωμένη», τοῦ Injalbert αἱ «Νύμφαι καὶ ὁ Σάτυρος», τοῦ Leonard ἢ «Νυκτερίς», ἢ «Τοξότις» τοῦ Desbois, ἢ «Ἀθυμία» τοῦ Roosen, ἢ «Προσπάθεια» τοῦ Noquet, τοῦ Rodin μία προτομὴ τοῦ Γουλλιέλμου, ἢ «Σαπφώ» τοῦ Malherbre καὶ δύο ἔργα τοῦ θανόντος Βέλγου Meunier: ὁ «Μεταλλευτὴς» καὶ ἡ «Φιλοσοφία», προτομὴ ὀρειχαλκίνη.

Παρεπίδημος

★

Ἀναθηματικὴ στήλη. — Δημοσιεύμεν τὸ σχέδιον τῆς ἀναθηματικῆς στήλης ἥτις θὰ ἰδρυθῇ εἰς τιμὴν τῆς ἀγωνισθείσης ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τῷ 1897 Φιλελληνικῆς λεγεῶνος. Κοινῶ ἐράνῳ συνελέγη εὐθὺς μετὰ τὸν πόλεμον ἱκανὸν ποσόν, ἡτοιμάσθη ἡ στήλη, κατὰ σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Ἀναστ. Μεταξᾶ, ἀνεμένετο δὲ ἡ ἐκλογὴ τῆς θέσεως τῆς καταλλήλου πρὸς τοποθέτησιν. Ἡδὴ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ὥρισε ὅπως τὸ μνημεῖον τοποθετηθῇ εἰς τὸ πεδῖον τοῦ Ἀρεως, παρὰ τὸ μνημεῖον τῶν Ἱερολογιτῶν. Ἠρξάτο ἡ τοποθέτησις, λίαν δὲ προσεχῶς θὰ ἀποκαλυφθῇ. Τὸ μνημεῖον ἔχει ὕψος 7 μέτρων, ἡ βάσις εἶνε κυκλική. Εἰς τὸ μέσον τῆς μαρμαρίνης στήλης θὰ τοποθετηθῇ χαλκοῦν ἀνάγλυφον τοῦ πεσόντος διοικητοῦ τῆς λεγεῶνος λοχαγοῦ Βαρατάση, φιλοτεχνηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Λαζ. Σώχου.

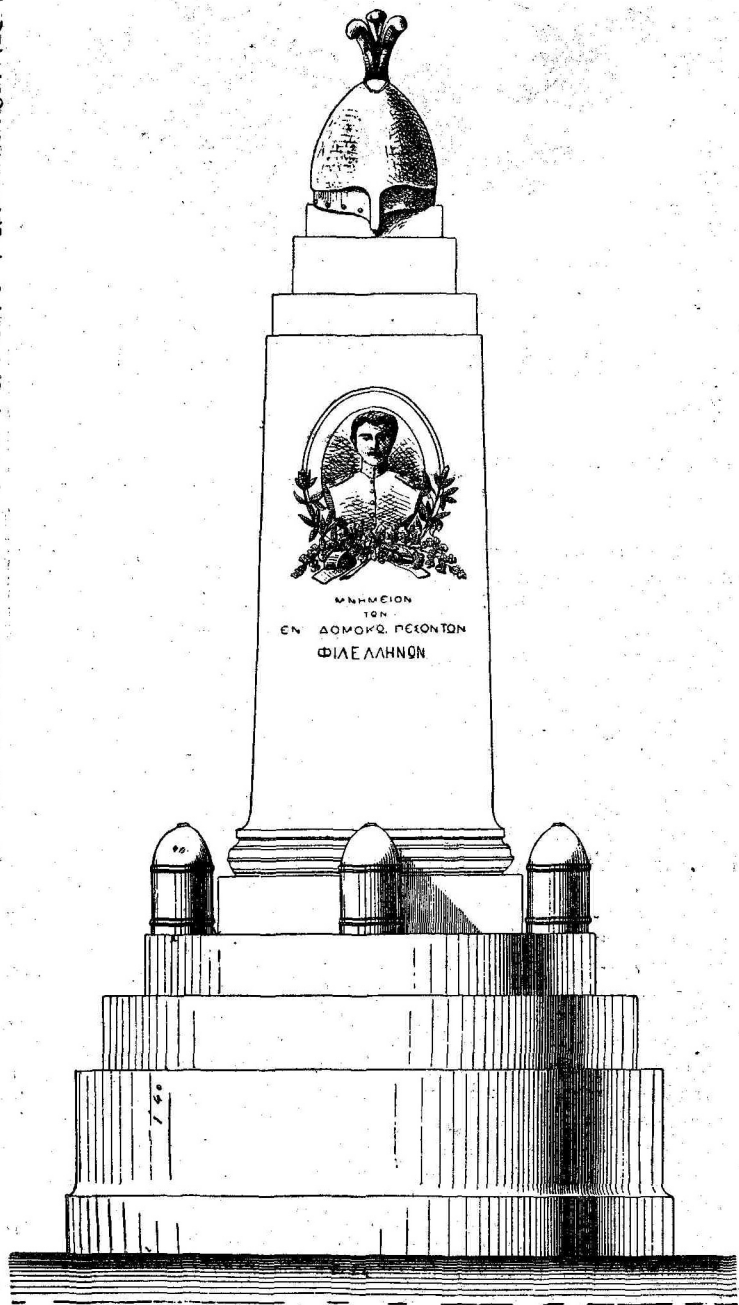
★

Κάρολος Κορδιέ. — Ἀπεβίωσεν ἐν βαθεῖ γήρατι ἐν Ἀλγερίᾳ εἰς τῶν δοκίμων Γάλλων γλυπτῶν, ὁ Κάρολος Κορδιέ, οὗ τὸ κράτιστον καὶ γνωστότερον ἔργον εἶνε ὁ ἐν τῇ μεγάλῃ πλατείᾳ τοῦ Καίρου χαλκοῦς καὶ μνημειώδης ἀνδριὰς τοῦ Ἱμπραήμ-πασᾶ, τοῦ διασήμεου στρατηγοῦ καὶ υἱοῦ τοῦ Μωχάμετ-Ἀλή, τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος ἐχθροῦ.

Ἐπειδὴ ὁ Κορδιέ συνεδέθη πως μὲ τὴν Ἑλλάδα. ἐζήτησα πληροφορίας περὶ αὐτοῦ παρὰ τοῦ καλοῦ φίλου κ. Λαζάρου Σώχου, ὅστις οὐ μόνον εἶνε ἄριστος γλύπτης, ἀλλὰ καὶ κατορθοῖ νὰ συνδυάξῃ εἰς τὸ βαθὺ καλλιτεχνικὸν αἶσθημά του μίαν ζηλευτὴν γνώσιν παντὸς ἐνδιαφέροντος τὴν ῥαχὴν του.

Ἰδοὺ αἱ πληροφορίαι αὗται:

Ὁ Κάρολος Κορδιέ, νεώτατος τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ τυγχάνων ἰσχυροῦ προστάτου, κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ὑποτροφίαν, αὐτὸ τὸ ὅποιον καλοῦσιν οἱ Γάλλοι bourse de voyage, καὶ ν' ἀποσταλῇ τῷ 1857 εἰς Ἑλλάδα. Διαμείνας ἐπ' ἀρκετὸν ἐν Ἀθήναις κατέγεινεν

Μνημεῖον τῆς Φιλελληνικῆς λεγεῶνος

εἰς τὴν μελέτην τῆς ἀρχαίας γλυπτικῆς, μὴ παραλείπων καὶ τοὺς νέους ἐλληνικοὺς τύπους καὶ τὰς ἐνδυμασίας τοῦ τότε καιροῦ.

Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης ἐξεπήγασαν διάφορα προπλάσματα, ἅτινα παρέλαβε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Παρίσιους.

Ἡ περιεργότερα του καὶ πρωτοτυπωτέρα ἐργασία ὑπῆρξεν ἐν ἀνάγλυφον παριστῶν τὰς ὠραίας τέχνας, ἥτοι τὴν Ζωγραφικὴν, Γλυπτικὴν, Ἀρχιτεκτονικὴν, Μουσικὴν καὶ Ποίησιν. Ἐκάστη τῶν τεχνῶν τούτων παρίσταται μὲ φυσιογνωμίαν νεωτέρας Ἑλληνίδος καὶ τὸ περιεργότερον, φέρουσα τὰς ἐνδυμασίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἥτοι φέσι, τσεμπέρι, μπόλια, κοντογοῦνι κλ.

Τὰς μελέτας του ταύτας ἐπιστρέψας ἐξ Ἑλλάδος τὸ ἔτος 1850 ἐκόμισεν εἰς Παρίσιους, ὅπου ἐζήτησε νὰ τὰς ἐκθέσῃ, ἀλλ' οἱ τότε Ἀκαδημαῖκοι δὲν τοῦ